

ת"פ 21559/09/19 - מדינת ישראל נגד זכי בנימין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 21559-09-19 מדינת ישראל נ' בנימין

לפני כבוד השופט שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד טל סלגניק
נגד
הנאשם: זכי בנימין
ע"י ב"כ עו"ד עודד רגב

גזר דין

א. רקע כללי והשתלשלות ההליכים בתיק:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון - בביצוע עבירות של **איומים**, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); **תקיפה הגורמת חבלה ממשית**, לפי הוראות סעיף 380 לחוק העונשין; ו**תקיפה סתם**, לפי הוראות סעיף 379 לחוק העונשין.
2. בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום עסק הנאשם בעבודות אלומיניום, והמתלון הזמין מהנאשם עבודת אלומיניום לדירה שבבעלותו. בין המתלון לבין הנאשם נוצר סכסוך על רקע טענת הנאשם שתמורת העבודה לא שולמה לו במלואה.
3. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען, בתמצית, כלהלן:
 - ביום 04.06.2018 בשעה 17:00 או בסמוך לכך, נסע המתלון ברכבו בדרך בן גוריון בבת ים כשלצדו המתלוננת, זוגתו. הנאשם, שנסע ברכבו באותו המקום נופף למתלון לשלום ולאחר מכן קילל אותו ואיים עליו כי יחתוך את פניו כדי שלא יזהו אותו.
 - השניים המשיכו בנסיעה עד לצומת הבא, כאשר המתלון הגיע ראשון. אז "חתך" הנאשם את המתלון משמאל וחסם את נתיב הנסיעה שלו. הנאשם הגיע לחלון הנוסע ברכב המתלון, היכן שישבה המתלוננת, ותקף אותה באופן שהכניס את ידיו מבעד לחלון הרכב ונגע בכתפיה.
 - הנאשם איים על המתלון באמרו "לא יעזור לך כל פעם שאני יפגוש אותך אני אזיין אותך אני לא מפחד מהמשטרה אני שם זיין על המשטרה", ועבר אל חלון המתלון ומבעד לחלון זה תקף את המתלון באופן שהכה בפניו בכף ידו. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה למתלון חבלה ממשית בדמות נפיחות בגבה ושטף דם בארובת העין.
 - בהמשך יצא המתלון מרכבו. הנאשם המשיך לתקוף את המתלון בכך שהדף אותו בראשו. הנאשם רץ לתא

המטען של רכבו וניסה להוציא מתוכו קרש, אך עוברי אורח מנעו זאת ממנו.

4. הדיונים המקדמיים החלו לפני מותב קודם, שלפניו גם הגיעו הצדדים להסדר הטיעון. במסגרת הסדר הטיעון הוגש כתב האישום המתוקן, אשר עובדותיו פורטו לעיל, שבו נערכו תיקונים מהותיים הן בעובדות הנטענות והן בהוראות החיקוק. עוד הסכימו הצדדים לעתור במשותף לקבלת תסקיר שירות המבחן והודיעו על הסכמות "טווח", דהיינו: הצדדים הודיעו כי המאשימה תטען לענישה שתכלול מאסר בפועל למשך 6 חודשים, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצויים, וההגנה תטען למאסר מותנה, קנס ופיצויים (ר' בפרוטוקול, עמ' 3 שורה 3 ואילך).

5. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, על יסוד הודאה זו, בעבירות שבהן הואשם כאמור בפסקה 1 דלעיל. בית המשפט נעתר לבקשת הצדדים והורה על קבלת תסקיר שירות המבחן. בשלב דיוני מאוחר יותר, ובשל השינויים בסדרי העבודה בבית המשפט, הועבר התיק לפניי.

ב. עיקר תסקירי שירות המבחן:

6. תסקיר שירות המבחן (מיום 17.11.2021) מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1971 (בן 52 שנים כיום), נשוי ואב לשלושה ילדים. מזה כ-18 שנה עובד הנאשם בעבודות תחזוקה במסעדה וכן כעצמאי בתחום הובלות והרכבות אלומיניום. הנאשם הסתבך כלכלית ונקלע להליכי פשיטת רגל, עמם הוא מנסה להתמודד.

7. אשר לנסיבות ביצוע העבירות תיאר הנאשם כי המתלונן ביקש ממנו שירות בתחום האלומיניום. המתלונן שילם לנאשם את מחצית הסכום כמקדמה, אך כשסיים הנאשם לבצע את העבודות לא שילם המתלונן את יתרת התשלום. לאחר תקופה שבמהלכה לא שילם המתלונן את חובו חש הנאשם מתוסכל. לדבריו, הוא פגש במקרה במתלונן בעת שעצר ברמזור ושאל אותו בנוגע לסכום שהוא חייב לו. המתלונן השיב שלא ישלם, איים עליו ועל משפחתו, וגם המתלוננת החלה לקלל אותו. הנאשם תיאר כי חש מתוסכל ופגוע והכה את המתלונן בפניו בכך שסטר לו.

8. שירות המבחן התרשם כי קיימת לנאשם נזקקות טיפולית, לאור התנהלותו האימפולסיבית והאלימה, אך הנאשם שלל את הצורך בטיפול. בנסיבות אלה, ועל רקע הערכת שירות המבחן כי מדובר בנאשם שמקיים אמנם שגרת חיים מתפקדת, אך בד בבד מתקשה בוויסות עצמי ונוטה לאימפולסיביות, נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית. שירות המבחן המליץ אפוא על השתת ענישה שתכלול מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה.

9. בדיון שהתקיים לאחר קבלת התסקיר עתר ב"כ הנאשם לקבלת תסקיר משלים, נוכח הצהרת הנאשם והתחייבותו כי הוא יירתם לכל הליך טיפולי שיוצע לו; ובית המשפט נעתר לבקשה. עם זאת, הנאשם התקשה לשתף פעולה (ר' בתסקיר מיום 15.03.2022) ורק בהמשך התרשם שירות המבחן מנכונות של הנאשם להתגייס להליך טיפולי והמליץ על דחיית הדיון לצורך זה (ר' בתסקיר מיום 12.05.2022). לאחר שהנאשם שולב בקבוצה בשירות המבחן בתחום האלימות, התרשם שירות המבחן מהליך של התבוננות עצמית, תוך שהנאשם התייחס באופן כן וביקורתי יותר לעצמו. בנסיבות אלה, ונוכח העובדה שבזמן הממושך שחלף מאז ביצוע העבירות לא שב הנאשם והסתבך בפלילים, המליץ שירות המבחן על דחייה נוספת (ר' בתסקיר מיום 12.09.2022).

10. בתסקיר הסופי (מיום 02.11.2022) דיווח שירות המבחן כי הנאשם מתמיד בהגעתו למפגשי הקבוצה

הטיפול, באופן סדיר וקבוע, יוצר קשרים חברתיים טובים וניכרת התאמתו לקבוצה. הנאשם מדבר בפתיחות, מגלה יכולת לשיח רגשי ומשתף בתכנים מעולמו האישי ומעולמו המשפחתי. ניכר, כי הנאשם מגלה יכולת התבוננות בהתנהלותו הבעייתית, מבין את הפסול שבמעשיו ומביע חרטה על כך. שירות המבחן התרשם כי הנאשם עורך מאמצים לנהל אורח חיים מאורגן יותר ומצליח להגמיש עמדות, תוך שנעזר בכלים המקצועיים שניתנים לו במסגרת הטיפול.

11. זאת ועוד: הנאשם השתלב בנוסף בסדנה בת שישה מפגשים להתנהלות כלכלית נכונה, מטעם ארגון "פעמונים", אליה התמיד בהגעה, נטל חלק פעיל בשיח והביע רצון להיתרם ולקבל כלים להתנהלות כלכלית מיטיבה. עוד עתיד הנאשם להשתלב בתכנית "אוניברסיטה בע"מ", שמטרתה לגשר על פערים חברתיים תוך מתן הזדמנות לאוכלוסיות מוחלשות לרכוש השכלה. על רקע כל אלה התרשם שירות המבחן כי רמת הסיכון להתנהגות אלימה מצד הנאשם פחתה ובשלה העת לבוא בהמלצה בעניינו. על מנת לעודד את הנאשם להתמיד בהליך הטיפול ובדרך החדשה בה הוא פוסע כיום, כשלא נפתחו נגדו תיקים חדשים, המליץ שירות המבחן על הסתפקות בענישה שיקומית בלבד. באופן קונקרטי המליץ השירות על הטלת צו מבחן לשנה וכן הטלת עונש של "צ' בלבד", על מנת לאפשר לנאשם להתפנות להליך הטיפול.

ג. עיקר הראיות לקביעת העונש:

12. מטעם המאשימה הוגש, תדפיס המידע הפלילי של הנאשם (סומן ע/1), וכן העידו המתלוננים (לאחר שבית המשפט דחה את התנגדות ב"כ הנאשם להעדתם, ר' בפרוטוקול, עמ' 12). כעולה מהתדפיס, לנאשם ארבע הרשעות קודמות, כאשר האחרונה היא בגין עבירת איומים. עם זאת, מדובר בהרשעות ישנות מאוד, שכולן התיישנות. ההרשעה הקודמת האחרונה היא משנת 2014, בגין עבירה משנת 2012.

13. אשר לעדויות המתלוננים יש להעיר כי נטען במסגרתן לפגיעות חמורות, קשות ומתמשכות כתולדה מהאירוע, הגם שפגיעות כאמור לא צוינו בעובדות כתב האישום (המתוקן ואף המקורי) וגם לא הובאו לפניי ראיות כלשהן להוכחתן. המתלונן טען בדבריו כי **"מאותו היום אני קיבלתי חבלות חזקות בעין, אני הייתי אחרי ניתוח לייזר להסרת משקפיים, הגבה שלי ירדה, כאבי ראש איומים, במשך כמעט שנה לא יצאתי מהבית..."** (בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 4 ואילך). עוד סיפר המתלונן על **"פחד, מגננה, פחדתי לראות אנשים"** וכן כי נפגע קשות כלכלית ונפשית ו**"עד היום אני סובל מבעיות של כאבי ראש אדירות, אדירות"** (שם, שורה 10 ואילך).

14. המתלונן הציג עצמו כאדם עשיר מאוד; וכדבריו: **"יש לי מלון דירות, אני בונה, אני קבלן בארץ ובחו"ל"**. עוד הדגיש המתלונן כי הוא חייב לשתף שפנה לעיתון נפוץ מאוד, לצורך פרסום כתבה בעניין המשפט, כאשר שם **"מחכים לראות מה קורה"** (בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 8 ואילך). המתלונן ציין כי הוא התנגד לנאשם ונלחם בו, אך אחרים אינם יכולים לעשות כן, ועל כן אסור לבית המשפט להקל עם הנאשם. לבסוף אמר המתלונן: **"אני רוצה עונש כלכלי שיפגע לו בכיס"** כך שהנאשם לא יפגע באנשים (שם, שורה 15 ואילך).

15. המתלוננת ציינה בעדותה כי במועד האירוע היא היתה בטיפול פוריות, והפילה מרוב הלחץ. עוד טענה כי הדירה בה נעשו העבודות, אותה החזיקו המתלוננים לצרכי השכרה, **"לא עבדה בכלל"**, שכן מהחלון אותו התקין הנאשם היו נזילות (בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 1 ואילך). המתלוננת הלינה על כך שהנאשם **"הביא לא בדיק מה שהיינו צריכים, הוא לא עשה כלום"** הגם שמהמשך דבריה משתמעת תמיכה בגרסת הנאשם, שלפיה המתלונן שילם לנאשם רק את המקדמה; וכדבריה: **"12,000 ₪, הוא קיבל מקדמה כמה שהוא רצה, 6,000 ₪, לא התווכחנו איתו, הוא רצה עוד ועוד, אני לא מבינה על מה ולמה"** (שם, שורה 7).

ואילך).

16. מטעם ההגנה הוגשו, כראיות לקביעת העונש, מספר מסמכים: תצלום חלק מהתכתבות במסרונים בין הנאשם לבין המתלונן (סומן 1/ס), וכן מסמכים הנוגעים למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, לרבות העתק פרוטוקול מדין בהליכי פשיטת הרגל (סומנו 2/ס).

ד. עיקר טיעוני הצדדים:

17. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, והדגישה את היבטי החומרה שבהם. בין הנאשם לבין המתלונן נוצר סכסוך כספי, דהיינו אירוע יומיומי ושכיח, אלא שהנאשם החליט ליטול את החוק לידי: הוא הבחין במתלוננים הנוסעים לתומם ברכבם, התחיל לקלל אותם, הסלים את מעשיו לאיומים ולאחר מכן לתקיפה, שכתולדה ממנה נגרמת למתלונן חבלה של ממש בדמות נפחות בגבה ושטף דם בארובת העין. בנוסף, מעשה האלימות נעשה ברחובה של עיר, תוך יצירת סיכון לא רק למתלוננים אלא גם לכלל המשתמשים בדרך.

18. זאת ועוד: האירוע לא הסתיים בכך, שכן לאחר מכן המשיך הנאשם לתקוף את המתלונן מחוץ לרכב ואף ניסה להוציא מרכבו קרש, ניסיון שכשל רק בשל התערבות עובדי אורח. לטענת ב"כ המאשימה, באירוע לא היתה התגרות מצד המתלוננים ואילו הנאשם יכול היה להפסיק את מעשיו בכל רגע, אך לא עשה כן ופגע בשלמות גופם ושלוותם של המתלוננים.

19. יתר על כן, במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים של ההגנה על שלמות הגוף וההגנה על הביטחון האישי ושלוות נפשו של הפרט במרחב הציבורי, ומכאן גם הצורך בהרתעה. בנסיבות אלה עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר בפועל, תוך הפניה לפסיקה רבה. עם זאת יש להעיר כי הפנייתו היו, ככלל, למקרים חמורים מעניינינו עם רף אלימות חמור יותר. ר', למשל, ע"פ 941/13 **פרץ נ' מדינת ישראל** (26.11.2013); ע"פ 4173/07 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (16.08.2007); ות"פ (שלום ת"א) 67172-05-18 **מדינת ישראל נ' צרפתי** (07.03.2022) (במקרה אחרון זה דובר בתקיפה באמצעות "שפכטל").

20. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם עמדה ב"כ המאשימה על ההיבטים השליליים העולים מתסקירי שירות המבחן, תוך מתיחת ביקורת על המלצתו הסופית של השירות להטלת ענישה שיקומית-חינוכית מקלה, המלצה שלשיטתה אינה עולה בקנה אחד עם הנתונים העולים מהתסקירים הקודמים. במיוחד הדגישה ב"כ המאשימה את נטיית הנאשם להשליך אשמה על גורמים חיצוניים, התבטאויות מצידו שאינן מווסתות ואינן במקומן והיאחזותו בעמדה קורבנית. התסקיר הסופי אמנם מצביע על הגמשה בעמדותיו של הנאשם, ועל כך יש לברך, אך מדובר בהליך טיפולי שהחל רק לאחרונה ואין בו כדי להצביע על שינוי מהותי במצבו של הנאשם.

21. מכל מקום, כך לטענת ב"כ המאשימה, בוודאי שאין מקום לאמץ את ההמלצה להסתפקות בעונש של של"צ, שאינה מחייבת את בית המשפט, אינה עולה בקנה אחד עם עקרון ההלימה ואינה הולמת את הצורך בהרתעה כאשר מדובר בעימות בדרכים. בנסיבות אלה עתרה ב"כ המאשימה לאימוץ עמדת המאשימה כפי שהוצגה במסגרת הסדר הטיעון ולגזירת העונש בהתאם.

22. ב"כ הנאשם, מצידו, ביקש להקל עם מרשו. ב"כ הנאשם ער אמנם לכך שדרכו של הנאשם בשירות המבחן היתה ארוכה ורצופה "**עליות ומורדות**" (בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 5). ואולם, בסופו של הליך עשה הנאשם

דרך ארוכה ועל כן אין זה ראוי - כך לטענת הסניגור - לעמוד על הענישה לה טענה המאשימה במסגרת הצגת הסדר הטיעון. בהקשר זה הדגיש הסניגור כי אין לגלגל לפתחו של הנאשם את מלוא התמשכות ההליך, כאשר גם כתב האישום הוגש באיחור והיו חילופי סניגורים ומותבים.

23. לגופו של עניין ביקש הסניגור למצוא נקודות קולה באירוע עצמו, שהיה לא מתוכנן ונקודתי. לנאשם אמנם עבר פלילי, אך מדובר בעבר ישן מאוד, שהתיישן. בנוסף, מצבו הכלכלי של הנאשם ברי, והוא הוכרז כפושט רגל. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה, עוד במהלך חקירתו במשטרה, וגם בבית המשפט הודה בעובדות כתב האישום המתוקן. הנאשם עצמו השתלב בהליכים טיפוליים והתקדם בהם, ושירות המבחן אף התרשם כי פחת הסיכון במצבו. יתר על כן, בתקופה הממושכת שחלפה מאז ביצוע העבירות לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים, עובדה המלמדת על הנורמטיביות שבהתנהלותו.

24. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה מקלה, בה הושתו עונשי של"צ בגין העבירה של גרימת חבלה ממשית, אך ברובה פסיקה ישנה ובנסיבות קלות מעניינו (ר' למשל גזר הדין של המותב הקודם, אליו הפנה הסניגור, בת"פ (שלום ת"א) 5436-05-15 **מדינת ישראל נ' שיינפלד** (02.02.2016)). באותו מקרה דובר בנסיבות הקרובות לתגרה, כאשר המתלונן היכה באגרופו בנאשם). עם זאת, ב"כ הנאשם הפנה גם לת"פ (שלום רח') 1143-04-20 **מדינת ישראל נ' פוסלושני** (27.06.2022), שם נקבע, לאחר בחינת פסיקה רבה, מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין שנת מאסר בפועל, מתחם המתאים למדי לעניינו.

25. מכל מקום, בסיכומי של דבר עתר ב"כ הנאשם לקביעת מתחם עונש הולם שבין של"צ לבין מספר חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות. עוד עתר ב"כ הנאשם לאימוץ המלצות שירות המבחן ולגזירת עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם לו טען.

26. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הביע צער וחרטה, באומרו: **"אני מבקש סליחה, אני מבין את מה שעשיתי, אני לא נמצא שם, אני משקם את עצמי, אני הולך כל שלישי, גם בבוקר, גם בערב, אני עושה הכול, כל מה שביקשו ממני. עשיתי טעות, אני מבין אותה, אין לי מה להוסיף. אני עם יד על הלב, לא נמצא במקום הזה. אם יש לקוח כזה, אני ישר מוותר, לא מתווכח..."** (בפרוטוקול, עמ' 18 שורה 3 ואילך). עם זאת, בהמשך הדברים הוסיף הנאשם וציין את חוסר הצדק הקיים לדעתו בסיטואציה, באומרו: **"יש פה חוסר צדק. אני עובד נורא קשה, עובד מהבוקר עד הערב, שבור בכל הגוף, אני סובל מפריצות דיסק. אני אדם שחי בשכירות בגיל 50, הם אנשים מאוד עשירים..."** (שם, שורה 15 ואילך).

ה. קביעת מתחם העונש ההולם:

27. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאשם; והכל כאמור בהוראות סעיף 40ג יחד עם סעיף 40ג לחוק העונשין. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות המפורטות בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

28. מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה בכל הקשור לערכים החברתיים שנפגעו כתולדה ממעשי הנאשם. הפסיקה חוזרת ומדגישה את חומרתן הרבה של עבירות האלימות, אשר פוגעות בערכים החברתיים של ההגנה על שלום הציבור ועל שלוותו, ההגנה על שלום הגוף, וכן פוגעות במרקם החברתי וביכולת לקיים חברה תרבותית

ומתוקנת. בנסיבות אלה ישנה חשיבות רבה להיבטי ההרתעה, בפרט כאשר מדובר בעבירות אלימות הגורמות לחבלות למיניהן, ועל כן בעבירות כאלה הרף התחתון של מתחם העונש ההולם צריך לעמוד, ככלל, על עונש של מאסר בפועל ולו לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

29. במקרה דנא, חומרת האירוע נובעת מהתקיפה האלימה, בראש חוצות. אמנם לא מדובר בתקיפה במסגרת התופעה הפסולה והמסוכנת של "זעם בדרכים", אלא בתקיפה על רקע מחלוקת כספית קודמת, אך נקיטה באלימות ברחובה של עיר היא חמורה ומסוכנת כשלעצמה ואף פוגעת בשלום הציבור. גם אם סבר הנאשם שהמתלונן קילל אותו נמרצות, וגם אם חש הנאשם תסכול עמוק על כך שהמתלונן הלך את שכרו - לא היתה כל הצדקה לנקיטה בדרך של אלימות פיזית, בפרט כאשר בסופו של דבר האירוע הסתיים רק בשל התערבות עוברי אורח, כשהנאשם ביקש להוציא מרכבו קרש.

30. יחד עם זאת יש להתחשב בכך כי, על פי האמור בעובדות כתב האישום המתוקן, הפגיעה במתלונן היתה ברף חומרה נמוך-יחסית למקרים דומים, והתבטאה בנפחות בגבה ובשטף דם בארובת העין. יוזכר בהקשר זה כי טענות המתלוננים לפגיעות חמורות, קשות ומתמשכות לא נטענו בכתב האישום, לרבות המקורי, ואף לא הובאו ראיות כלשהן להוכחתן. בנסיבות אלה ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה (ר' במיוחד בעניין **פוסלושני** הנ"ל), אני קובע את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין חודשיים מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

ו. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

31. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה - למעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא רשאי לחרוג מכך, שאין עניינם לכאן - תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

32. אשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם ארבע הרשעות קודמות. עם זאת, מדובר בהרשעות ישנות, שכולן התיישנו, כאשר ההרשעה הקודמת האחרונה היא בגין מעשה מלפני למעלה מעשור. בנסיבות אלה לא מדובר בשיקול מהותי לחומרת העונש.

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע הן בנאשם והן במשפחתו. עם זאת, הטלת עונש כאמור בעבודות שירות ולתקופה קצרה תגבש פגיעה מתונה בהרבה.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן. בכך חסך הנאשם מזמנם של העדים, הצדדים ובית המשפט, ונסיבות אלה יש לזקוף לזכותו של הנאשם. בנוסף, כפי שהדברים גם באו לידי ביטוי בדברו האחרון של הנאשם לעונש, הנאשם נטל אחריות על מעשיו וביקש סליחה, תוך שציין כי הוא מבין את הטעות שעשה, עליה לא יחזור.

נתוניו האישיים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם יליד שנת 1971. מעבר לאמור בתסקירי שירות המבחן, כאן המקום לציין את השתלבותו החיובית של הנאשם בהליכי טיפול ושיקום, במסגרת שירות המבחן.

חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות - מאז ביצוע העבירות חלף זמן רב. אמנם חלק מהתמשכות ההליך נגרם בשל בקשות דחייה מטעם ההגנה, אך יש לציין כי בכל התקופה האמורה לא שב הנאשם והסתבך עם החוק; עובדה המלמדת-לכאורה על ניהול אורח חיים נורמטיבי.

33. מכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל מלמד כי במקרה זה נסיבות הקולה עולות במשקלן על נסיבות החומרה באופן שיש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם; וכך אני קובע.
34. נוכח הדברים שנאמרו לפניי, במסגרת הטיעונים לעונש, הן על ידי המתלונן והן על ידי הנאשם, לא למותר לאזכר לקראת תום גזר הדין את הציווי המקראי הבסיסי לגזירת הדין, שלפיו **"לא תַעֲשׂוּ עֹל בְּמִשְׁפַּט לא תִשָּׂא פְּנֵי דָל וְלֹא תִהְיֶה פְּנֵי גָדוֹל בְּצִדְקָה תִשְׁפֹּט עַמִּיתְךָ"** (ויקרא י"ט ט"ו), כאשר רש"י מבאר שב"גדול" הכוונה לעשיר. מצד אחד, הנאשם אינו רשאי להיאחז בעובדה שהוא אדם העובד קשה לפרנסתו, שכאן לטענתו נמנעה ממנו, כאמתלה למעשי אלימות בראש חוצות. מצד שני, על המתלונן להפנים כי עושר כלכלי של המתלוננים, לרבות נגישות לאמצעי תקשורת מרכזי, אינן עילות להחמרה בענישת הנאשם; כאשר בוודאי שאין מקום להחמיר ברובד הכלכלי עם מי שמצוי במצב כלכלי קשה עד כדי פשיטת רגל. בהקשר אחרון זה אף יוזכר כי, בהתאם להוראות סעיף 40ח לחוק העונשין, בעת גזירת ענישה כלכלית על בית המשפט להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם.

ז. סוף דבר:

35. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) חודשיים מאסר בפועל.

הנאשם יישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירותות בתי הסוהר מיום 15.05.2022.

על הנאשם להתייצב לנשיאת עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 01.06.2023 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשם כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם, כי במידה ולא יציית להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחורי סורג ובריש בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום סיום נשיאת המאסר בעבודות שירות, עבירה של אלימות כלפי הגוף.

(ג) קנס בסך של 500 ₪, או 3 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 01.04.2023.

(ד) פיצויים למתלונן, עד תביעה מס' 1, בסך של 1,500 ₪.

הפיצויים ישולמו ב-3 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.05.2023 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הפיצויים לפירעון מיד.

באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלונן, לצורך העברת הפיצויים.

(ה) צו מבחן, לתקופה של 12 חודשים מהיום.

מובהר בזה לנאשם כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות צו המבחן ולא ישתף פעולה עם קצין המבחן, יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו המבחן ולגזור עליו, במקום צו המבחן, עונש נוסף.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, ט"ז שבט תשפ"ג, 07 פברואר 2023, במעמד הצדדים.